

พระราชบัญญัติขึ้น (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มอัตราไทย
ผู้ละเมิดต่อพระราชบัญญัติฝิ่น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราช
บัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดปลูกฝิ่น หรือมีไว้ซึ่งพันธุ์ฝิ่น โดย
ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ผู้นั้นมีความผิด ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราช
บัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติฝิ่นแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๘ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๑ ผู้ใดละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) พาฝืน หรือมูลฝืนเข้ามาในราชอาณาจักร หรือ
ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) จัดส่งหรือพาผ่าน หรือถ้ายานพาหนะซึ่งฝืนหรือ
มูลฝืนอันส่งผ่านราชอาณาจักร

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และ
ปรับห้าเท่าราคาฝืนหรือมูลฝืนนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า
ห้าสิบบาท

ราคาฝืนอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้นให้ถือเอา
ราคาฝืนซึ่งรัฐบาลขายในท้องที่และเวลาซึ่งเกิดเหตุ

ราคามูลฝืนอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามมาตรา
นี้คือราคาฝืนตามวรรคก่อน

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติฝืน พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติฝืน พุทธศักราช ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๑ ทวิ เมื่อพิสูจน์ได้ว่าผู้ใดได้จัดการไม่ว่า
ด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นทำการค้าฝืนผิดกฎหมาย ผู้นั้นมีความ

ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๓ ผู้ใดละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) มีไร่ซึ่งฝิ่น หรือมูลฝิ่น

(๒) พาฝิ่นออกไปนอกไร่ฝิ่น

(๓) พามูลฝิ่นออกไปนอกไร่ฝิ่น หรือนอกสถานที่ซึ่งผู้รับใบอนุญาตพิเศษได้รับอนุญาตให้สูบฝิ่น

(๔) ซ้อ ขาย หรือเสพยาฝิ่นหรือมูลฝิ่น

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับห้าเท่าของราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ราคาฝิ่นอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามวรรคก่อนนั้น ให้ถือเอาราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นแล้วแต่กรณีซึ่งรัฐบาลขายในท้องที่และเวลาที่เกิดเหตุ

ราคามูลฝิ่นอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามมาตรา นี้ให้ถือเอาราคาฝิ่นตามวรรคก่อน ”

วันที่ ๕ กันยายน ๒๔๘๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๓๕๖

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา
นายกรัฐมนตรี

มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติขึ้น พุทธศักราช ๒๔๗๒, มาตรา
๕๓ แห่งพระราชบัญญัติขึ้น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา
๓ แห่งพระราชบัญญัติขึ้น แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘,
มาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติขึ้น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่ง
แก้ไขโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติขึ้น พุทธศักราช ๒๔๗๒
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ขึ้น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓, ๔, ๕ และ ๖
แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีข้อความดังนี้

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดปลุกผี หรือมีไว้ซึ่งพันธูผี โดยไม่ได้
รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

“มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยตะเมิตต่อพระราชบัญญัติ

(๑) พาฝันหรือมุดฝันเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) จัดตั้งหรือพาผ่านหรือถ่ายยานพาหนะ ซึ่งฝันหรือมุดฝัน อันส่งผ่านราชอาณาจักร ผู้หนึ่งที่มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับสี่เท่าราคาฝันหรือมุดฝันนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าสิบบาท

ราคาฝันอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือเอาราคาฝันซึ่งรัฐบาลขายในท้องที่แฉะเวลาซึ่งเกิดเหตุ

ราคามุดฝันอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามมาตรฐาน คือราคาฝันตามวรรคก่อน ”

“ มาตรา ๕๑ ทวิ เมื่อพิณผู้ใดได้ผู้ใดได้จัดการไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นทำการค้าฝันผิดกฎหมาย ท่านว่าผู้หนึ่งที่มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

“ มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยตะเมิตต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) มีไว้ซึ่งฝัน หรือมุดฝัน

(๒) พาฝันออกไปนอกร้านฝัน

(๓) พามุดฝันออกไปนอกร้านฝัน หรือนอกสถานที่ซึ่งผู้รับ

ใบอนุญาตพิเศษได้รับอนุญาตให้ดูฝัน

(๔) ซอ ซาย หรือเส้พฝืน หรือมุดฝืน

ท่านว่าผู้^๒นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับสี่เท่าราคาฝืนหรือมุดฝืนนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ราคาฝืนอื่นจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือเอาราคาฝืนซึ่งรัฐขาดขายในท้องที่แต่ละเวลาซึ่งเกิดเหตุ

ราคามุดฝืนอื่นจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามมาตรา^๕นี้ ท่านว่าคือราคาฝืนตามวรรคก่อน”